

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

1. Základní identifikační údaje

Název návrhu:

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Zpracovatel / zástupce předkladatele
Ministerstvo financí

Předpokládaný termín nabytí účinnosti,
v případě dělené účinnosti rozveďte
2018

Implementace práva EU: Ano (pokud zvolíte Ano):

- uveďte termín stanovený pro implementaci: 1. leden 2018

- uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: Ano

2. Cíl návrhu zákona

Cílem návrhu zákona je v návaznosti na Směrnici Rady (EU) 2016/2258 ze dne 6. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz (dále jen „Směrnice DAC 5“), umožnit správci daně přístup k vybraným údajům, včetně údajů o způsobu shromažďování těchto údajů, získaným povinnými osobami na základě legislativy o boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „legislativa AML“), resp. zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon AML“). Správce daně přístupem k výše uvedeným údajům, včetně údajů o způsobu jejich shromažďování, získá lepší předpoklady pro výkon státní správy a plnění úkolů stanovených mu zákonem č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o mezinárodní spolupráci“), zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a dalšími daňovými zákony. Možnost přístupu k údajům získaným pro účely legislativy AML, včetně údajů o způsobu shromažďování těchto údajů, bude mít vliv především na kvalitu boje s daňovými úniky, který je odvislý od informací (a jejich kvalitě), jež má správce daně k dispozici. Díky těmto informacím bude moci správce daně mimo jiné hodnověrně zjistit a snadněji ověřit skutečnou strukturu zprostředkujících entit (např. trusty/svěřenské fondy), kdo je osobou ovládající (skutečným majitelem) této entity a efektivně monitorovat a kontrolovat, zda např. finanční instituce, ve smyslu zákona o mezinárodní spolupráci, správně provedly postupy náležité péče a zejména zjistily a oznámily skutečné majitele účtů, resp. osoby ovládající zprostředkující entity (slovy směrnice o správní spolupráci v oblasti daní jde o tzv. pasivní nefinanční entity). Využití informací získaných pro účely zákona AML správcem daně navíc posiluje preventivní účinek nástrojů mezinárodní spolupráce, zejm. automatické výměny informací, ale i celkově správy daní. Celkově tak návrh zákona přispěje k účinnějšímu boji s daňovými úniky.

3. Agregované dopady návrhu zákona

3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ne

K nákladům na straně veřejných rozpočtů v souvislosti s prováděním zákona lze konstatovat, že na jeho základě dojde pouze k rozšíření množiny informací, ke kterým správci daně budou mít přístup v rámci plnění úkolů, svěřených jim zákonem. Na jedné straně lze předpokládat, že dojde k rozšíření objemu komunikace správce daně v souvislosti s rozšířením okruhu údajů, které může požadovat, naproti tomu ale povede snazší a přímý způsob získání těchto údajů k administrativnímu zjednodušení a efektivnější kontrole plnění povinností stanovených zákonem. Pokud jde o pozitivní dopad na příjmy veřejných rozpočtů, tyto lze pouze předpokládat, nelze je však v současné době ani odhadem kvantifikovat. V souhrnu tedy nelze předpokládat zvýšení nákladů na straně veřejných rozpočtů.

3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne

3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ne

Na straně podnikatelských subjektů nevznikne v souvislosti s prováděním zákona ani nová významnější administrativní zátěž, ani náklady. Administrativní zátěž na straně podnikatelských subjektů – povinných osob podle zákona AML – je z velké míry spojena s dohledem nad plněním již existujících povinností podle zákona o mezinárodní spolupráci. Stejně tak poskytnutí údajů, popř. nosičů těchto údajů (tj. již vedených evidencí, popř. archivovaných dokumentů) a údajů o způsobu jejich shromažďování, získaných na základě zákona AML povinnými osobami správci daně na jeho vyžádání nebo v průběhu daňových kontrol negeneruje podstatným způsobem novou administrativní zátěž či náklady. Dopad na podnikatelské prostředí byl tedy vyhodnocen již při stanovení prvotních povinností. Vzhledem k tomu, že povinné osoby nemají povinnost získávat klientův souhlas pro zpracování jeho osobních údajů za jiným účelem, nejsou podnikatelské subjekty ani z tohoto důvodu více zatíženy a nevznikají jim ani z tohoto důvodu dodatečné náklady.

3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ne

Obce jsou sice správci daně z titulu správy místních poplatků, nicméně vzhledem k jejich poměrně jednoduché konstrukci a spravovatelnosti obecně nepotřebují pro jejich správu využívat informace získávané povinnými osobami na základě zákona AML. Vzhledem k zákonnému mantinelu, podle něhož může správce daně požadovat pouze údaje nezbytné pro správu daní, se předmětná úprava na tyto správce daně bude fakticky vztahovat pouze okrajově.

3.5 Sociální dopady: Ne

3.6 Dopady na spotřebitele: Ne

3.7 Dopady na životní prostředí: Ne
3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne
3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne
3.10 Korupční rizika: Ne
3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ne

Obsah

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.....	1
Úvod.....	6
1 Důvod předložení a cíle	6
2 Návrh variant řešení.....	12
3 Vyhodnocení nákladů a přínosů.....	13
4 Návrh řešení.....	17
5 Implementace doporučené varianty a vynucování.....	18
6 Přezkum účinnosti regulace	18
7 Konzultace a zdroje dat.....	19

Úvod

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

1.2 Definice problému

Efektivní boj s daňovými úniky a s vyhýbáním se daňovým povinnostem je založen na kvalitních, aktuálních a pravdivých informacích, u nichž lze předpokládat význam pro správu daní. V případě DPH kvantifikuje Evropská komise každoročně daňové úniky ve formě tzv. daňové mezery¹. Výhodou této mezinárodní studie, která je zpracovávána pro všechny členské státy EU, je jednotná metodika výpočtu, a tím i možnost mezinárodní komparace. Podobně například odhaduje daňové úniky na korporátní dani i Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD). V případě spotřebních daní, konkrétně daně z tabákových výrobků, je pro členské státy zpracována studie od společnosti KPMG². Na základě interních odhadů správců daně a i výše uvedených mezinárodních studií predikuje Ministerstvo financí, že celkové roční úniky na všech daních se v České republice pohybují okolo částky 100 mld. Kč. Nicméně je důležité zdůraznit, že tyto hodnoty se mohou rok od roku zásadně měnit a přesná kvantifikace šedé ekonomiky či dokonce daňových úniků je neproveditelná. Možné je pouze jejich výši expertně odhadovat na základě různých metod a přístupů.

Za účelem snižování daňových úniků daňové orgány potřebují širší přístup k údajům o skutečných majitelích zprostředkujících struktur a netransparentních entit a k dalším údajům získávaným na základě legislativy AML, včetně přístupu k dokumentům, které jsou nosiči těchto údajů.

Tento problém se dostal do středu pozornosti mezinárodních struktur typu EU, OECD či G20. Státy G20 v prohlášení z 18. dubna 2016 vyzvaly Finanční akční výbor (FATF) a Globální fórum OECD pro transparentnost a výměnu informací, aby předložily návrhy pro zlepšení fungování mezinárodních nástrojů týkajících se transparentnosti, zejména s ohledem na dostupnost informací o skutečném vlastnictví a mezinárodní výměnu těchto informací. Evropská komise reagovala předložením návrhu Směrnice DAC 5 a novely návrhu Směrnice AML 4. Původním záměrem bylo schválení obou návrhů tak, aby směrnice byly transponovány v členských státech ke stejnému datu a mohlo tak být využito synergického efektu. To se ukázalo, vzhledem k složitému projednávání obsahu novely Směrnice AML 4 jako neschůdné a Směrnice DAC 5 byla přijata dříve s tím, že odkazuje pouze na stávající články již platné Směrnice AML. Účelem Směrnice DAC 5 je umožnit správcům daně pro zajištění kontroly fungování správní spolupráce podle Směrnice DAC ze zákona přístup k mechanismům, postupům, dokumentům a informacím získávaným na základě transpozičních předpisů Směrnice AML. Konkrétně návrh Směrnice DAC 5 odkazuje na následující články Směrnice AML:

¹ https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf

² http://kpmg.co.uk/creategraphics/2016/06_2016/Project_Sun_2015_Results/index.html#42

- článek 13 (informace získané povinnou osobou při hloubkové kontrole klienta),
- článek 30 (informace o skutečném vlastnictví společností/právnických osob, včetně údajů o skutečné držené účasti),
- článek 31 (informace o skutečném vlastnictví svěřenských fondů a obdobných právních uspořádání),
- článek 40 (povinnost uchovávat vyjmenovaných dokumentů získaných pro účely kontroly klienta povinnými osobami).

Transpoziční lhůta byla stanovena do 31. prosince 2017.

Česká republika je povinna umožnit, slovy Směrnice DAC 5, „daňovým orgánům ze zákona přístup“ k výše uvedeným „mechanismům, postupům, dokumentům a informacím“, protože ji k tomu zavazuje evropské právo.

Mezinárodní komparace

V rámci přípravy návrhu zákona byl uskutečněn průzkum, jak hodlají ostatní členské státy Směrnicí DAC 5 transponovat. Bohužel, srovnání nebylo možné provést. Legislativní práce na návrhu zákona s ohledem na stanovené lhůty a schvalovací proces v České republice byly zahájeny podstatně dříve než v ostatních zemích a žádná z členských zemí EU k datu vypracování RIA s transpozicí nezačala, ani neměla prvotní představu o konceptu transpoziční legislativy. Podařilo se získat vyjádření Slovenska, za jehož předsednictví byla Směrnice DAC 5 přijata. Slovensko potvrdilo, že účel Směrnice DAC 5 byl záměrně zobecněn na boj s daňovými úniky a provádění správní spolupráce v oblasti daní podle celé Směrnice DAC.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Problematika se týká následujících právních předpisů:

Vnitrostátní právo

- zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní, obsahující obecnou úpravu mezinárodní spolupráce při správě daní
- zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů
- zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných rejstřících“)

Evropské právo

- směrnice Rady (EU) 2016/2258 ze dne 6. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz (dále jen Směrnice DAC 5)
- směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (dále jen „Směrnice AML“)

Žádný předpis České republiky dosud nezakotvuje tak široký přístup správce daně k údajům,

včetně údajů o způsobu jejich shromažďování, získávaným povinnými osobami na základě zákona AML, který požaduje Směrnice DAC 5.

Naopak přístup správců daně k údajům veřejných rejstříků, které jsou požadovány Směrnicí DAC 5 odkazem na čl. 30 a 31 Směrnice AML, je již v současnosti zajištěn na úrovni zákonné úpravy zejména daňového řádu a zák. č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných rejstřících“). Údaje bude možné získat na základě stávající vnitrostátní legislativy zejména z evidence svěřenských fondů (viz zejména § 65d a § 65f zákona o veřejných rejstřících) a evidence údajů o skutečných majitelích (§ 118b a násl. zákona o veřejných rejstřících) Není tedy třeba přistupovat k legislativním změnám v této oblasti a tato problematika není v rámci tohoto hodnocení dopadu regulace dále posuzována. Nicméně tyto údaje zřejmě nebudou vždy zcela aktuální a nebudou vždy odpovídat skutečnosti. Pokud např. orgány Finanční správy neznají skutečného vlastníka příjmů, nelze určit ani osobu povinnou k dani, popř. nelze rozkrýt skutečnou strukturu netransparentní entity. Správce daně tak potřebuje mít možnost získat aktuální údaje přímo od povinné osoby (má-li je k dispozici), včetně dokumentů, které jsou nosiči těchto údajů (při respektování obecného principu přednostního získávání údajů z vlastních zdrojů veřejné správy).

K podrobnějšímu popisu existujícího právního stavu viz 1.2 „Právo České republiky“ obecné části důvodové zprávy. Konkrétně k získávání příslušných údajů správcem daně viz obecnou část důvodové zprávy, 1.2.1. „Zpřístupnění údajů dle AML zákona“ a 1.2.2. „Přístupy do rejstříků“. Co se týče stávajícího rozsahu oprávnění správce daně požadovat po konkrétních subjektech informace pro účely správy daní, rozsahu informací shromažďovaných jednotlivými kategoriemi povinných osob dle zákona AML a jejich povinnosti mlčenlivosti a míry jejího prolomení, odkazuje se na tytéž části důvodové zprávy, včetně podrobně zpracované tabulky povinných osob podle § 2 zákona AML s ohledem na rozsah jejich povinnosti mlčenlivosti (1.2.1. obecné části důvodové zprávy).

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Povinné osoby podle zákona AML

Okruh povinných osob, které shromažďují a uchovávají údaje pro potřeby boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, je stanoven v § 2 zákona AML. Tento okruh je poměrně široký a zahrnuje pestrou škálu subjektů, jejichž povinnost poskytovat správci daně údaje je koncipována různě. Jedná se tak o subjekty, jimž právní úprava žádnou specifickou povinnost mlčenlivosti neukládá (tj. plně na ně dopadá obecná povinnost poskytnout údaje správci daně podle § 57 odst. 1 daňového řádu), tak o subjekty, které mají speciální povinnost mlčenlivosti uloženu. V jejich rámci se pak jedná jak o subjekty, u nichž je jejich speciální povinnost mlčenlivosti vůči správci daně zcela nebo zčásti prolomena (jako je tomu u subjektů podle § 57 odst. 2 až 6 daňového řádu), tak o subjekty, v jejichž případě zákon žádné prolomení mlčenlivosti vůči správci daně neupravuje.

Kompletní aktuální počet povinných osob podle jednotlivých kategorií uvedených v zákoně AML nemá Ministerstvo financí, potažmo Finanční analytický úřad k dispozici.

Nicméně počet nejvýznamnějších kategorií dotčených povinných osob lze ilustrovat pomocí údajů zaslaných v lednu 2017 Evropské komisi za Českou republiku v rámci Pilotního projektu na sledování údajů ohledně praní peněz a financování terorismu³.

³ Překlad do češtiny je pouze informativního charakteru.

<u>Finanční sektor/Finacial sector</u>	<u>Počet povinných osob/N° of obliged entities</u>
Platební instituce (provozující činnosti uvedené v příloze I bodech 2 - 12, 14 a 15 směrnice 2013/36/EU), vyjma směnárny/Payment institutions, excluding currency exchange offices	18
Směnárny/Currency exchange offices	984
Úvěrové instituce (ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013), včetně poboček nacházejících se v Unii/Credit institutions, including branches located in the Union	57
Instituce elektronických peněz (provozující činnosti uvedené v příloze I bodech 2 - 12, 14 a 15 směrnice 2013/36/EU), vyjma směnárny/E-money institutions, excluding currency Exchange offices	2
Jiné finanční instituce (provozující činnosti uvedené v příloze I bodech 2 - 12, 14 a 15 směrnice 2013/36/EU)/Other financial institutions	
Pojišťovny, zajišťovny (ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES) poskytující životní pojištění/Insurance undertakings	20
Investiční podniky (ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES)/Investment firms	34
Subjekty kolektivního investování nabízející své podílové jednotky nebo akcie/Collective investments undertakings marketing their units or shares	56
Pojišťovací zprostředkovatelé (ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2002/92/ES), pokud poskytují služby týkající se životního pojištění nebo jiných spojených investičních služeb s výjimkou vázaného pojišťovacího zprostředkovatele (bod 7 uvedeného článku)/Insurance intermediaries	147381
Penzijní společnosti/Pension management companies	8
Centrální depozitář/Central depository	1
Organizátoři regulovaného trhu/Regulated market operators	3

<u>Nefinanční sektor/Non-financial sector</u>	<u>Počet povinných osob/N° of obliged entities</u>
Advokáti/Lawyers ⁴	16244
Notáři/Notaries	449
Účetní, auditoři/External accountants, auditors	1138/1625
Daňoví poradci/Tax advisors	4658
Osoba oprávněná k obchodování s nemovitostmi nebo zprostředkování obchodu s nimi/Real-estate agents	14237
Svěřenské fondy nebo poskytovatelé služeb/Trust or company service providers	792
Kasina/Casinos	34
Provozovatelé hazardních her/Providers of gambling services (excluding casinos)	27

Správce daně

Daňový řád v § 10 definuje správce daně široce tak, že se jím rozumí správní orgán nebo jiný státní orgán v rozsahu, v jakém mu je zákonem nebo na základě zákona svěřena působnost v oblasti správy daní. Správcem daně jsou především orgány Finanční a Celní správy České republiky, ale také řada jiných orgánů, které spravují určitá peněžitá plnění v režimu daňového řádu, a to včetně orgánů územní samosprávy či soudů.

Správci daně využijí údaje poskytnuté podle návrhu zákona při své vyhledávací, analytické a kontrolní činnosti, jejímž cílem je odhalení daňových úniků.

Pokud jde o oblast mezinárodní spolupráce ve smyslu zákona o mezinárodní spolupráci, jsou dotčenými subjekty v konkrétním případě ti správci daně, které určilo kontaktní místo, tj. správci daně určení Generálním finančním ředitelství nebo jedním z 8 finančních úřadů pro oblasti sousedící na hranicích s Německem nebo Slovenskem. Kontaktní místo určí příslušného správce daně (resp. správce daně pověřeného provádět úkony, dílčí řízení nebo jiné postupy) v závislosti na druhu daně, které se týká konkrétní mezinárodní spolupráce.

Vedle možnosti využití širšího zdroje informací pro mezinárodní spolupráci, ale i při správě daní obecně a v rámci pravomocí svěřených zákonem orgánům Finanční a Celní správy České republiky, je nutné zdůraznit kontrolní funkci Specializovaného finančního úřadu.

Specializovaný finanční úřad, který je správcem daně při automatické výměně informací oznamovaných finančními institucemi ve smyslu zákona o mezinárodní spolupráci, bude mít možnost v rámci kontroly plnění povinností uložených oznamující finanční instituci ověřit

⁴ K 6. březnu 2017: 16268, včetně koncipientů (2966).

údaje poskytnuté finanční institucí přímo u ní a na základě databází původně shromažďovaných pro účely zákona AML. Bude tak moci mimo jiné snadněji zjistit skutečnou strukturu zprostředkujících entit (např. trusty/svěřenské fondy), kdo je osobou ovládající (skutečným majitelem) pasivní nefinanční entity a efektivně monitorovat a kontrolovat, zda finanční instituce správně provedly postupy náležitě péče a zejména zjistily a oznámily skutečné majitele účtů, resp. osoby ovládající pasivní nefinanční entity⁵.

Daňové subjekty

V rámci této kategorie lze na základě evidence Finanční správy České republiky (ADIS – automatizovaný daňový informační systém) kvantifikovat pouze počet *podaných* daňových přiznání (níže DAP) k dani z příjmů fyzických osob (níže DPFO) a dani z příjmů právnických osob (níže DPPO)⁶. Na základě této evidence lze dále rozlišit daňové rezidenty a nerezidenty, resp. daňové subjekty, které předložily daňové přiznání s vyplněným kódem státu, resp. subjekty, které předložily daňové přiznání a jejichž sídlo je v zahraničí.

	Vybrané údaje z DAP k DPFO		Vybrané údaje z DAP k DPPO	
Zdaňovací období	Počet poplatníků dle § 2 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů	Počet poplatníků dle § 2 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů	Počet poplatníků dle § 17 odst. 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů	Počet poplatníků dle § 17 odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
2015	2 036 157	33 844	430 583	956

Poznámka:

- (1) Počet daňových subjektů, kteří předložili DAP k DPFO za rok 2015, zdroj ADIS
- (2) Počet daňových subjektů, kteří předložili DAP k DPFO za rok 2015 s vyplněným kódem státu, řádek 29, oddíl 1 DAP, zdroj ADIS
- (3) Počet daňových subjektů, kteří předložili DAP k DPPO za rok 2015, zdroj ADIS
- (4) Počet daňových subjektů, kteří předložili DAP k DPPO za rok 2015, jejichž sídlo je v zahraničí, zdroj ADIS

1.5 Popis cílového stavu

Obecným cílem je řádná transpozice Směrnice DAC 5 a posílení schopnosti správce daně účinně bojovat s daňovými úniky a provádět mezinárodní spolupráci, a tím snížení daňových úniků.

Konkrétním cílem je rozšíření okruhu informací, které může správce daně využít při správě daně, o údaje, včetně údaje o způsobu jejich shromažďování, jež shromažďují povinné osoby v rámci identifikace a kontroly klienta podle zákona AML tam, kde povinnost poskytnout tyto údaje správci daně nebyla dána již stávající právní úpravou, ačkoliv je to Směrnicí DAC 5 předpokládáno. Tímto způsobem bude dosaženo efektivnějšího systému získávání požadovaných údajů ze strany správce daně.

Z tohoto obecného cíle plynou následující konkrétní dílčí cíle:

- posílení schopnosti správce daně zjistit vlastníka účtu ve smyslu zákona o mezinárodní spolupráci, posoudit organizační strukturu a řídicí a vlastnické

⁵ Pasivní nefinanční entity mohou být využívány k vyhýbání se řádnému plnění daňových povinností a daňovým únikům, a za tím účelem jsou často vytvářeny tak, aby zakrývaly skutečné vlastnické a řídicí vztahy ve struktuře.

⁶ Finanční správa České republiky nemá údaje o osobách, kterým nevznikla povinnost podat daňové přiznání nebo jsou jen zaměstnanci a nepodávají daňové přiznání.

vztahy ve zprostředkujících strukturách (pasivní nefinanční entitě), včetně navázání jednotlivých prvků struktury na konkrétní jurisdikce, a zjistit tak, kdo je osobou ovládající (skutečným vlastníkem) pasivní nefinanční entity,

- zajistit efektivní monitoring plnění povinností stanovených finančním institucím podle zákona o mezinárodní spolupráci.

1.6 Zhodnocení rizika

V případě neřešení problému byla jako rizika identifikována především neefektivní boj s daňovými úniky a neprovedení implementace předpisu Evropské unie. Sekundárním rizikem je pak nadměrné či nehospodárné zatěžování osob zúčastněných na správě daní.

Neefektivní boj s daňovými úniky

Efektivnost boje s daňovými úniky závisí na tom, zda správce daně má o skutečnostech významných pro správu daní a o daňových subjektech kvalitní, aktuální a pravdivé informace. Pokud nebude mít správce daně širší přístup k údajům, včetně údajů o způsobu jejich shromažďování, získávaným povinnými osobami v rámci identifikace a kontroly klienta na základě zákona AML, boj s daňovými úniky bude méně efektivní.

Neprovedení implementace předpisu Evropské unie

Navržená právní úprava musí být v souladu s předpisem Evropské unie, který má být transponován (Směrnice DAC 5). V opačném případě by se Česká republika vystavovala riziku zahájení řízení v důsledku neprovedení směrnice Evropské unie (tzv. *infringement*).

Nadměrné a nehospodárné zatěžování osob zúčastněných na správě daní

Možnost získávat data týkající se jednotlivých daňových subjektů též od povinných osob podle zákona AML (které dosud tato data správci daně poskytovat nemusí) znamená potenciál pro lepší aplikaci zásady hospodárnosti a šetření práv dotčených osob. Nevyužití tohoto potenciálu by znamenalo, že správce daně bude nucen sběr informací provádět způsobem, který je pro osoby zúčastněné na správě daní více zatěžující. Typicky jde o situaci, kdy namísto oslovování jednotlivců je možné kontaktovat přímo instituci, která údaje o těchto jednotlivcích eviduje.

1.7 Metodika řešení

Vzhledem k tomu, že Směrnicí DAC 5 je do Směrnice DAC vkládán pouze jeden článek a předmětem transpozice je vlastně pouze část tohoto článku (část je již do českého právního řádu transponována – viz výše a viz důvodovou zprávu), jediným věcným tématem pro hodnocení dopadů regulace se ukázalo rozšíření působnosti návrhu zákona nad rámec transpozice na poskytnutí údajů (a údajů o způsobu jejich shromažďování) získávaných v rámci identifikace a kontroly klienta na základě zákona AML nejen pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní pokrytých směrnicí DAC 5, ale také pro účely tuzemského výkonu správy daní.

2 Návrh variant řešení

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Varianta 0 vychází ze současné právní úpravy. Vychází z toho, že není provedena žádná legislativní změna v právním řádu České republiky. Směrnice DAC 5 není v plném rozsahu převzata do právního řádu České republiky, čímž je porušen závazek České republiky

vyplývající z evropského práva.

Varianta 1 – poskytnutí údajů získávaných na základě zákona AML pouze pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní

Varianta 2 – poskytnutí údajů získávaných na základě zákona AML jak pro účely mezinárodní spolupráce, tak pro účely tuzemské správy daní

2.1 Přizpůsobení variant regulaci a její vynucování

Realizace varianty 0, tj. neprovedení žádné legislativní změny, by byla v rozporu s právem Evropské unie. Zavedení všech oprávnění/pravomocí, které požaduje Směrnice DAC 5 je možné jedině zákonem. Neprovedení této legislativní změny by bylo považováno za porušení povinnosti transponovat směrnici a tím porušení práva Evropské unie.

Z tohoto důvodu je nutné variantu 0 vyloučit z dalšího přezkumu.

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Obecně není na místě taková ekonomická analýza, kde by zpracovatel porovnal náklady vynaložené na jedné straně a výnosy na druhé straně. Je nutno konstatovat, že výnosy by byly stanoveny odhadem. Nelze předpokládat, že po zavedení dalších zdrojů informací pro správu daní by se stát dozvěděl přesnou částku, o kolik méně prostředků se podařilo v rámci daňových úniků před správcem daně skrýt. Je ale zřejmé, která z variant je z hlediska nákladů náročnější, popř. zda vůbec dojde k zvýšení nákladů, a z tohoto důvodu jsou jako pomocná hodnotící kritéria použity rovněž náklady správce daně a náklady povinných osob. Hlavní a relevantní kritéria jsou tedy kritéria kvalitativní (boj s daňovými úniky, realizovatelnost správy daní, zachování principu daňové neutrality), z nich za nejvýznamnější lze považovat, vzhledem k programovému prohlášení vlády a jejím prioritám, boj s daňovými úniky.

Byla identifikována následující hodnotící kritéria:

- Náklady správce daně
- Náklady povinných osob
- Náklady dalších osob zúčastněných na správě daní
- Boj s daňovými úniky
- Realizovatelnost správy daní
- Zachování principu daňové neutrality

Rovněž na advokáty, notáře, daňové poradce, auditory jako povinné osoby dle AML zákona dopadá Směrnice DAC 5 s tím, že v obou dále zvažovaných variantách by měly být stejným způsobem zachovány limity a možný rozsah prolomení speciálních povinností mlčenlivosti příslušníků těchto profesí, a to v analogickém rozsahu, jaký předpokládá úprava AML legislativy. Návrh nové právní úpravy tak reflektuje (v souladu s doporučením Odboru kompatibility Úřadu vlády) příslušná ustanovení Směrnice AML, která je se Směrnicí DAC 5 úzce provázána.

Pokud jde o případné dopady variant v souvislosti s povinností poskytovat údaje ze strany příslušníků výše uvedených profesí na ústavně garantované právo na spravedlivý proces,

resp. na právní pomoc, jedná se o problematiku, kterou nelze posuzovat v rámci RIA, ale v rámci posouzení souladu navrženého řešení s ústavním pořádkem, přičemž může být případně zvolená varianta ústavně konformním způsobem upravena. V podobnostech viz část důvodové zprávy, 4. „Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem“.

3.2 Náklady

Náklady správce daně

Kritérium zohledňuje náklady na straně správců daně, zejména orgánů Finanční a Celní správy České republiky na zajištění příslušných agend spojených s danou variantou.

Náklady povinných osob

Kritérium zohledňuje náklady na straně podnikatelských subjektů na plnění povinností poskytnout vybrané údaje získané na základě zákona AML, včetně údajů o způsobu shromažďování těchto údajů, správci daně.

Náklady osob zúčastněných na správě daní

Kritérium zohledňuje náklady na straně daňových subjektů a třetích osob (vyjma povinných osob) vznikající v souvislosti s vyhledávací a kontrolní činností správce daně.

3.3 Přínosy

Boj s daňovými úniky

Kritérium zohledňuje, zda zavedením širšího okruhu povinných subjektů, a tedy údajů (včetně údajů o způsobu jejich shromažďování), ke kterým bude mít správce daně přístup, bude posílena schopnost správce daně bojovat s daňovými úniky.

Realizovatelnost správy daní

Kritérium zohledňuje, zda a jaký vliv bude mít zúžení nebo rozšíření účelu povinností poskytnout správci daně údaje získané na základě zákona AML, včetně údajů o způsobu shromažďování těchto údajů, na praktickou realizovatelnost správy daní.

Zachování principu daňové neutrality

Toto kritérium sleduje, zda zvolená varianta ovlivňuje volbu daňového rezidentství. Princip daňové neutrality požaduje, aby legislativní opatření v daňové oblasti nevytvářela situaci, kdy je daňový subjekt pouze s ohledem na tato opatření motivován k jednání, k němuž by za normálního běhu věcí nepřistoupil. Kritérium souvisí s kritériem boje s daňovými úniky.

3.4 Vyhodnocení variant

3.4.1 Varianta 1 – poskytnutí údajů získávaných na základě zákona AML pouze pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní

Náklady správce daně

Na základě návrhu zákona dojde pouze k rozšíření okruhu subjektů, a tím údajů (včetně údajů o způsobu jejich shromažďování), které správci daně budou na žádost poskytovány a které mohou tyto využít při plnění úkolů, svěřených jim již zákonem. Rozšíření objemu žádostí správce daně o poskytnutí těchto údajů v souvislosti s velikostí okruhu daňových subjektů, kterých se údaje týkají, tj. daňových nerezidentů, bude v případě této varianty o něco nižší než u varianty 2, nicméně jde o dopad, který je *de facto* úměrný počtu daňových nerezidentů, o nichž jsou schopni tuzemští správci daně informace získat, popř. daňových nerezidentů,

ve vztahu k nimž budou informace požadovány zahraničními správci daně.

Náklady povinných osob

Administrativní zátěž na straně povinných osob je spojena s dohledem nad plněním již existujících povinností podle zákona o mezinárodní spolupráci. Stejně tak poskytnutí údajů, včetně údajů o způsobu jejich shromažďování, již získaných na základě zákona AML povinnými osobami správci daně na jeho žádost negeneruje novou administrativní zátěž či náklady. Povinnost poskytovat údaje správci daně obecně nezakládá povinnost tyto údaje shromažďovat, neboť se vztahuje pouze na ty údaje, kterými povinný subjekt disponuje (resp. je na základě jiného zákona povinen disponovat). Povinné osoby mají již příslušné systémy a infrastruktury pro plnění povinností podle zákona AML zavedeny a nastaveny. Případné náklady povinných osob tak vycházejí pouze z nezbytné administrativy spojené s komunikací se správci daně. Významná část povinných osob podle zákona AML je navíc povinna poskytovat údaje správci daně již nyní. Stejně jako v případě nákladů správce daně jsou tak náklady povinných osob úměrné velikosti okruhu subjektů, kterých se údaje a údaje o způsobu jejich shromažďování týkají, tj. daňových nerezidentů, a budou tedy v případě této varianty nižší než u varianty 2, nicméně jde o dopad, který je *de facto* úměrný počtu daňových nerezidentů, o nichž jsou schopni tuzemští správci daně informace získat, popř. daňových nerezidentů, ve vztahu k nimž budou informace požadovány zahraničními správci daně.

Náklady osob zúčastněných na správě daní

Skutečnost, že správce daně bude moci svou vyhledávací činnost, jejímž účelem je získání informací o daňových subjektech, směřovat na povinné osoby, které shromažďují či evidují údaje týkající těchto daňových subjektů, znamená úlevu na straně těchto daňových subjektů, neboť správce daně v souladu se zásadou hospodárnosti a šetření práv dotčených osob nebude nucen tyto subjekty přímo oslovovat anebo se omezí pouze na jiné údaje, které nemůže získat z jiných (snáze dostupných) zdrojů. V případě varianty 1 je tento potenciál využít pouze ve vztahu k vyhledávací činnosti realizované ve prospěch zahraničních správců daně.

Boj s daňovými úniky

Při realizaci varianty 1 dojde k posílení schopnosti správce daně zjistit majitele účtu ve smyslu zákona o mezinárodní spolupráci, posoudit strukturu a základní řídicí a vlastnické vztahy ve zprostředkujících strukturách (pasivní nefinanční entitě), včetně navázání jednotlivých prvků struktury na tuzemsko, popř. jiné jurisdikce. Díky této skutečnosti získá správce daně lepší předpoklad pro boj s daňovými úniky. Při realizaci varianty 1 však nebude možné získávat od povinných osob údaje čistě pro tuzemskou správu daní. Okruh daňových úniků, k jejichž eliminaci by bylo možné předmětné údaje využít, nicméně bude omezen. Při vzetí v úvahu smyslu a účelu Směrnice DAC 5, která boj s daňovými úniky vnímá jako problém evropského rozměru, nelze separovaný přístup k daňovým únikům podle přítomnosti či nepřítomnosti mezinárodního prvku v prostředí globální ekonomiky a jednotného evropského trhu považovat za logický krok.

Realizovatelnost správy daní

Při realizaci varianty 1, stejně jako při realizaci varianty 2 bude mít správce daně snazší přístup k širšímu okruhu údajů (včetně údajů o způsobu jejich shromažďování). V případě zvolení této varianty, bude ale pro správce daně náročnější prokazatelně oddělit případy, kdy jde o mezinárodní spolupráci při správě daní, od případů, kdy se jedná čistě o tuzemskou správu daní. Takové rozdělení v praxi v řadě případů ani nebude možné, popřípadě bude spojeno s nepřiměřenými administrativními náklady, právní nejistotou a zvýšeným rizikem

právních sporů. V případě žádosti zahraničního správce daně o informaci týkající se daňového nerezidenta se úkon, popř. dílčí řízení vedené správcem daně v rámci poskytování mezinárodní spolupráce ve většině případů týká také českého daňového rezidenta (např. ověření faktury vystavených zahraničnímu odběrateli, zda odešlo zboží, zda jeho cena byla stanovena v souladu s principem tržního odstupu apod.). Správce daně tedy získá údaje i o českém subjektu, které může v souladu s § 93 odst. 2 daňového řádu použít pro stanovení jeho daňové povinnosti. Omezení osobního rozsahu působnosti návrhu zákona tak v těchto případech ztrácí význam. Rozsah a přítomnost mezinárodního prvku se v souvislosti s konkrétním případem rovněž může měnit. Tato varianta by současně kladla zvýšené administrativní i personální nároky na správce daně a jeho úřední osoby.

Zachování principu daňové neutrality

V případě varianty 1 budou daňové subjekty poptávající omezený přístup správce daně k údajům, které se k nim vztahují, motivovány k tomu, aby byly v České republice daňovými rezidenty. Tato varianta nežádoucím způsobem ovlivňuje volbu vlastnické a organizační struktury subjektu.

3.4.2 Varianta 2 - poskytnutí údajů získávaných na základě zákona AML i pro účely tuzemské správy daní

Náklady správce daně

Na základě návrhu zákona dojde pouze k rozšíření okruhu subjektů, a tím údajů, včetně údajů o způsobu jejich shromažďování, které správci daně budou na žádost poskytovány a které tito mohou využít při plnění úkolů, svěřených jim již zákonem. Rozšíření objemu žádostí správce daně o poskytnutí těchto údajů v souvislosti s velikostí okruhu subjektů, kterých se údaje týkají, bude v případě této varianty vyšší než u varianty 1. Na straně druhé platí, že některé údaje bude mít správce daně možnost získat snadněji, resp. nebude nucen při jejich znalosti využívat některých administrativně náročnějších postupů.

Náklady povinných osob

Pro administrativní zátěž na straně povinných osob platí stejná úvaha jako v případě varianty 1. Stejně jako v případě nákladů správce daně jsou tak náklady povinných osob úměrné velikosti okruhu subjektů, kterých se údaje týkají, a budou tedy v případě této varianty vyšší než u varianty 1, nicméně jde o dopad, který je *de facto* úměrný počtu subjektů, jejichž údaje si tuzemští správci daně vyžádají ať už pro účely výkonu tuzemské správy daní, nebo pro účely mezinárodní spolupráce při správě daní.

Náklady osob zúčastněných na správě daní

Skutečnost, že správce daně bude moci svou vyhledávací činnost, jejímž účelem je získání informací o daňových subjektech, směřovat na povinné osoby, které shromažďují či evidují údaje týkající těchto daňových subjektů, znamená úlevu na straně těchto daňových subjektů, neboť správce daně v souladu se zásadou hospodárnosti a šetření práv dotčených osob nebude nucen tyto subjekty přímo oslovovat anebo se omezí pouze na jiné údaje, které nemůže získat z jiných (snáze dostupných) zdrojů. V případě varianty 2 je tento potenciál využit jak ve vztahu k vyhledávací činnosti realizované ve prospěch zahraničních správců daně, tak pro vnitrostátní potřebu. Varianta 2 je tak způsobilá naplnit dané kritérium lépe, než varianta 1.

Boj s daňovými úniky

Při realizaci varianty 2 dojde k posílení schopnosti správce daně zjistit majitele účtu ve smyslu zákona o mezinárodní spolupráci, posoudit strukturu a základní řídicí a vlastnické vztahy ve zprostředkujících strukturách (pasivní nefinanční entitě), včetně navázání jednotlivých prvků struktury na tuzemsko, popř. jiné jurisdikce. Díky této skutečnosti získá správce daně lepší předpoklad pro boj s daňovými úniky. Na rozdíl od varianty 1, podle níž bude moci správce daně získat údaje pouze pro účely mezinárodní spolupráce (byť s možností je pak využít i v tuzemské správě daní), však bude možné získávat od povinných osob údaje přímo pro účely tuzemské správy daní. Okruh daňových úniků, k jejichž eliminaci bude možné předmětné údaje využít, tak bude rozšířen, což souzní s myšlenkovými východisky Směrnice DAC 5 a umožní přispět k zamezení daňovým únikům bez ohledu na přítomnost či nepřítomnost mezinárodního prvku.

Realizovatelnost správy daní

Při realizaci varianty 2, stejně jako při realizaci varianty 1 bude mít správce daně snazší a přímý přístup k širšímu okruhu údajů, včetně o způsobu jejich shromažďování. V případě zvolení této varianty však nebude správce daně nucen provádět náročnější oddělování případů, kdy jde o mezinárodní spolupráci při správě daní, od případů, kdy se jedná čistě o tuzemskou správu daní. Naopak bude vázán pouze standardními zákonnými limity získávání údajů pro výkon správy daní, jimiž je vázán již v současnosti. Současně nebude vytvořena zbytečná administrativní zátěž v rámci výkonu správy daní.

Zachování principu daňové neutrality

V případě varianty 2 daňový subjekt nedává přednost ani statusu daňového rezidenta, ani statusu daňového nerezidenta. Nemanipuluje tedy uměle se skutečností jen za tím účelem, aby např. skryl informace relevantní pro správné stanovení jeho daňové povinnosti, a to při zohlednění toho, jaký je rozsah pravomoci tuzemského nebo zahraničního správce daně ve vztahu k získávání údajů pro výkon správy daní.

4 Návrh řešení

S ohledem na to, že varianta 0 byla vyřazena v rámci přizpůsobení variant regulaci a vynucování, jsou vhodné pouze varianty 1 a 2.

4.1.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Následující tabulka je grafickým přehledem vyhodnocení variant, které bylo zpracováno v kapitole 3.4. Nejde o snahu kvantifikovat kvalitativní hodnocení podle jednotlivých kritérií, ale zpřehlednit vyhodnocení variant. Hodnotitel řadí varianty podle vhodnosti číslicemi nejlepší (číslo 1) po nejhorší (číslo 2).

Tabulka 1: Vyhodnocení navržených variant

	Náklady správce daně	Náklady povinných osob	Náklady osob zúčastněných na správě daní	Boj s daňovými úniky	Realizovatelnost správy daní	Zachování principu daňové neutrality
V1	1	1	2	2	2	2
V2	2	2	1	1	1	1

Na základě vzájemného porovnání jednotlivých variant optikou zvolených kritérií vyplynula jako nejvhodnější varianta 2.

Tato varianta přináší nejlepší předpoklady pro boj s daňovými úniky a je optimální z hlediska

zachování principu daňové neutrality.

Zároveň varianta nepředstavuje riziko neprovedení implementace evropského předpisu.

5 Implementace doporučené varianty a vynucování

Ministerstvo financí zajistí implementaci regulace tím, že předloží návrh novely daňového řádu. Aktuální harmonogram předpokládá, že návrh bude předložen vládě nejpozději devět měsíců před uplynutím transpoziční lhůty. Vzhledem ke krátké transpoziční lhůtě a podzimním volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, bude Poslanecké sněmovně navrženo návrh schválit v prvním čtení.

6 Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti regulace by měl sledovat *odhad celkového vlivu nové úpravy* na omezení daňových úniků, zejména z pohledu výše daní doměřených v poměru k počtu provedených kontrol v příslušném kalendářním roce s využitím nově zpřístupněných údajů oproti období předcházejícímu. Výši doměrků ale nelze dát do přímé souvislosti pouze s jedním druhem informací (např. od povinných osob podle zákona AML), které měl správce daně k dispozici a které k doměrku vedly. Takovou evidenci zejména Finanční správa České republiky v tuto chvíli nevede. Na základě jejích současných statistik bude tedy možné pouze konstatovat, zda se stav nezměnil, zlepšil, zhoršil, a odhadnout tak celkový vliv nové právní úpravy.

Níže se pro ilustraci statistiky doměrků vedené Generálním finančním ředitelstvím uvádí „Přehled o počtu a výsledcích daňových kontrol za rok 2015“. Účinnost regulace bude nicméně nutné srovnat s kalendářním rokem předcházejícím roku, ve kterém návrh zákona nabyde účinnosti.

Statistické přehledy - tabulka č. 13											
Přehled o počtu a výsledcích daňových kontrol (se zohledněním toho, který FÚ kontrolu vykonal)											
Rok: 2015		Období: 1. až 12. měsíc									
Členění: podle řádků		ÚFO: celá ČR									
Řádek	Druh příjmu	Počet		Doměřeno z kontrol (Kč)	Průměrný doměrek na 1 kontrolu (Kč)	Změna základu daně (Kč)	Změna ztráty (Kč)	Počet		Doměřeno z kontrol vzešlých z POP (Kč)	
		subjektů ¹⁾	kontrol podle roků					kontrol dle ZO/části ZO	DS v proved. kontrolách		Počet kontrol vzešlých z POP dle roků
		sl. 1	sl. 2					sl. 3	sl. 4		sl. 5
1	DAŇ Z PŘÍDANÉ HODNOTY	542 101	10 130	13 660 790 835	1 348 548	-	-	41 616	5 942	1 142	1 792 936 787
2	DAŇ Z PŘÍJMŮ PO	567 865	4 396	1 761 076 891	400 609	5 144 742 335	-99 267 676	4 405	2 817	38	50 631 590
3	DAŇ Z PŘÍJMŮ FO - PODÁV. PŘÍZN.	1 305 647	5 714	1 78 241 945	31 194	1 331 745 298	-265 748 342	5 714	3 380	71	7 758 559
4	DAŇ Z PŘÍJMŮ FO - ZÁV. ČINNOST	540 273	3 479	66 313 722	19 061	-	-	3 498	1 685	5	337 250
5	DAŇ Z PŘÍJMŮ ZVL. SAZBA (§36)	462 326	1 223	43 020 910	35 177	-	-	1 233	601	3	0
6	DAŇ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ	3 893 619	370	576 342	1 558	-	-	370	159	0	0
7	DAŇ DĚDICKÁ, DAROVACÍ A Z PŘEV. NEM.	6 319	0	0	0	-	-	0	0	0	0
8	DAŇ Z NABYTÍ NEMOVITÝCH VĚCÍ	819 694	1	0	0	-	-	1	1	0	0
9	DAŇ SILNIČNÍ	3 945 798	2 134	11 294 043	5 292	-	-	2 135	1 249	2	0
10	LOTERIE A JINÉ PODOBNÉ HRY	519	0	0	0	0	0	0	0	0	0
11	OSTATNÍ	677	23	0	0	-	-	23	12	0	0
	Celkem	12 084 838	27 470	15 721 314 688	572 309	6 476 487 632	-1 258 425 048	58 995	15 846	1 261	1 851 664 186
Poznámky		1. údaje na ř. "1" až "8" jsou generovány obdobně jako v tabulce 1 sl. 6, údaje na ř. "9" jsou generovány z údajů EDA 2. do odpovídajících řádků jsou zahrnuty i kontroly vykonané na daních staré daňové soustavy platné do 31. 12. 1992 3. řádek "DPFO - podáv. přízn." a sloupec 1 se přebírá z tabulky č. 1 sloupce 6 řádků č. 7 "DPF - podnikatelé" a č. 8 "DPF bez příjmu podle § 7).									

Přezkum účinnosti regulace bude navíc proveden v rámci pravidelného vyhodnocování mezinárodní spolupráce, které provádí členské státy Evropské unie společně s Evropskou komisí na základě příslušného dotazníku Evropské komise. Tento dotazník sleduje zejména schopnost finančních správ jednotlivých členských států EU efektivně a rychle vyměňovat informace v souladu se směrnicí DAC.

Obecně lze vyhodnotit účinnost regulace již po prvním roce účinnosti zákona (např. lze vyhodnotit, zda výsledky daňových kontrol vedly/nevedly k doměření většího objemu daně).

Z tohoto důvodu se očekává, že dostatek dat pro přezkum účinnosti regulace bude k dispozici nejdříve po roce od vstupu zákona v účinnost. Proto proběhne přezkum účinnosti regulace poprvé v roce 2019, popř. 2020.

7 Konzultace a zdroje dat

Vycházelo se konzultací s oddělením Strategie a analýza daňové politiky Ministerstva financí, příslušnými útvary Generálního finančního ředitelství a Finančním analytickým úřadem. Dále se vycházelo z podkladů Slovenského předsednictví v Radě EU, za kterého byla Směrnice DAC 5 schválena.

Zdroje dat:

- *OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, 2015 Final Reports: Information brief* [online]. OECD, 2015 [cit. 2017-03-09]. Dostupné z: <https://www.oecd.org/ctp/beps-reports-2015-information-brief.pdf>
- *A study of the illicit cigarette market in the European Union, Norway and Switzerland, 2015 results* [online]. UK: KPMG LLP, 2016 [cit. 2017-03-09]. Dostupné z: http://kpmg.co.uk/creategraphics/2016/06_2016/Project_Sun_2015_Results/index.html
- *Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2016 Final Report: TAXUD/2015/CC/131* [online]. EU, 2016 [cit. 2017-03-09]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf
-